

LAWAAI VAN ONDER EN BOVEN



Vrij naar Bertus Aafjes: **De wereld is vol wondere geluiden.**
We hebben er eerder over geschreven: geluid op plekken waar het niet hoort te zijn.

Zoals begin 2012, toen internet gonsde van de rapporten over donderende overweldigende kakofonieën in hemelse regionen. Op YouTube werd je ermee doodgegooid. Plotseling werden burgers overal op de wereld blijkbaar overvallen door geluidsoverlast. Meestal niet langer dan een minuut of 10, maar desondanks bedreigend en vooral raadselachtig, want 2012...de Apocalyps...

Menigeen zal gedacht hebben dat de ongein al begonnen was.. Aangezien er de laatste weken niets meer over gezegd wordt, mogen we aannemen dat het meeste berichten op hoaxes

berustten. Niet zo moeilijk om rammelende potten en pannen of gemanipuleerd lawaai op YouTube te zetten. Plaats er iemand bij op zijn balkonnetje, en neem shots van de hemel, en we denken met z'n allen te weten dat het daar vandaan komt. Wat natuurlijk niet wil zeggen dat het allemáál onzin was.

Want onverklaarde geluiden in de lucht, in de oceaan en onder onze voeten zijn er altijd geweest, en in sommige gevallen hebben ze mensen wanhopig gemaakt, zoals met de beruchte '**Taos Hum**', een geluid dat zich vooral 's nachts voordoet en volgens getuigen diep doordringt in het lichaam, waardoor het mensen helemaal gek kan maken. Het komt niet alleen in Taos, New Mexico voor, maar is ook bij periodes te horen in Washington, op Hawaii en in Engeland. Niemand kent de oorzaak, maar speculaties te over, van vulkanische activiteit (in Engeland??) tot menselijke activiteit diep onder de grond, in verband met de aanleg van top-secret bases. Zeker in New Mexico is dat minder vergezocht dan het misschien lijkt.

Op internet zijn verschillende vreemde geluiden te horen op onderstaande website, o.a. **de 'Bloop'**, een geluid dat verschillende malen werd opgepikt in 1997. Sensors die sinds de koude oorlog 5000 km uit elkaar zijn opgesteld in de Pacific Ocean worden nu gebruikt door wetenschappelijke instituten voor het volgen van natuurlijke fenomenen. Maar hier wist niemand raad mee. Ook de grootste walvis kan niet zo ongelofelijk veel geluid produceren, en volgens wetenschappers is het in geen geval een man-made geluid. Een onbekend en nog veel groter dier?

Of iets wat zich in de oceaan bevindt en noch van menselijke noch van dierlijke oorsprong is? Luister zelf!

http://weburbanist.com/2010/06/07/signal-or-noise-8-mysterious-unsolved-sounds/?ref=search&utm_campaign=googimages&utm_source=images&utm_medium=other



De aarde is een wonderlijke plaats, en ongewone geluiden kunnen - bewezen - komen van meteoren die door de atmosfeer naar beneden komen en - soms - ergens inslaan, door vulkanische activiteit, aardbevingen, het ontsnappen van gas uit spleten in de aardkorst, instortingen in bergachtige gebieden, van de donder, en zelfs van de Aurora.

Mensen kunnen ook een hoop lawaai maken, en sommige geluiden dragen ver. Ontploffingen en het breken van de geluidsbarrière door straaljagers kan onze ruiten doen rammelen.

Desondanks zijn er geluiden die al sinds jaar en dag geregistreerd worden maar nooit zijn verklaard.

De meesten daarvan hebben een duidelijke oorsprong, maar over sommigen zijn de geleerden het niet eens, en we moeten die scharen onder het kopje: onverklaarbaar.



Australië werd in de 19de eeuw geplaagd door onverklaarde geluiden.

Zo wordt er in een wetenschappelijk publicatie uit 1913 melding gemaakt van een geval uit 1833, toen twee heren op weg naar hun bestemming werden opgeschrikt door het geluid van musketvuur dat uit de lucht kwam en steeds hoger leek te stijgen. Een Captain Sturt, bezig met het ontdekken van centraal Australië, werd in 1844 opgeschrikt door kanonvuur, zonder dat er ergens een kanon te bekennen was. Een ander verslag, van een Mr. James Allen die zich in 1853 op een boot op de Murray rivier bevond, verhaalt hoe hij en anderen *een kleine wolk zagen opstijgen boven de horizon, aan een verder absoluut heldere hemel*. Er kwam een flits uit de wolk en een rommelend geluid als van donder, maar veel luider en aanhoudend,

'alsof er een massa paarden voorbijrende'. Na enige tijd loste de wolk zich op en het geluid stopte....

Plotselinge wolkjes aan een heldere hemel dienen onze belangstelling te prikkelen. Ze komen te vaak voor in verband met onverwachte en raadselachtige stortbuien, wervelwinden en vreemde bliksems, regens van vissen of andere ongein om ze als 'toevallig' weg te wuiven.

Dan is er Barisal, een havenstadje in India waar zich traditioneel onverklaarde knallen voordoen. Zulke ontploffingen komen ook elders voor. In Nederland en België worden ze incidenteel langs de kust gehoord, en ze gaan bij de naam van 'Mistpoeffers', in Italië heten ze Marinas, want waar ze ook gehoord worden, het is bijna altijd aan de kust, of aan een ander groot wateroppervlak.

Soms wordt het geluid toegeschreven aan ontploffend gas dat omhoog borrelt, maar als het gas is gewonnen blijven de geluiden bestaan, zoals in *Seneca Lake* in New York.

Indianen hebben in Connecticut brullende en donderende geluiden gerapporteerd vanaf de 18de eeuw.

In 'Old Diary Leaves' van 1887, het dagboek van Theosoof **Henry Steel Olcott** (1832-1907), stuit ik op een verslag van de hierboven genoemde 'Barisal Guns'. Olcott is in India en logeert in het plaatsje Barisal, 100 km van de Baai van Bengalen.

Daar hoort hij voor het eerste de 'guns', die inderdaad het meest doen denken aan kanonschoten. Maar er is geen kanon te bekennen. Ook kan er geen donder uit de heldere hemel komen.

Zeven maal hoort hij de explosies, en hij heeft het gevoel dat de geluiden een 'replay' zijn uit vroeger tijden, of een spel van elementalen. Kortom: hij weet het niet.

De lokale bevolking vertelt Olcott dat de 'guns' te horen zijn in elk seizoen, onafhankelijk van weersomstandigheden, en zonder vaste regelmaat.

Olcott noemt enkele verklaringen die in zijn tijd de ronde deden: de golfslag in de Baai van Bengalen, het afkalven van de rivieroever, vallende stenen, wind in grotten, stomende onderwatervulkanen, vuurwerk van lokale festiviteiten, en het ontploffen van spuitwaterflesjes.

Wham. Dat zijn nog eens verklaringen. Ook in die tijd stond men nooit met de mond vol tanden.

Charles Fort is een andere bron van informatie, en hij maakt melding van een meneer H. Schurr die 'na gedegen onderzoek' beweerde dat de Barisal Guns alleen en uitsluitend in groepjes van 3 klonken. Nooit anders. Maar Olcott hoorde er 7, en de plaatselijke bevolking hoort ze in geen enkele groepering of logica.

Altijd handig om mensen te raadplegen die uit ervaring weten waar het over gaat.

Fort gaat verder met het noemen van een aantal andere soortgelijke onverklaarbare geluiden die klinken als een kanon of een bominslag, terwijl het geen oorlog is. Niet alleen de 'Mistpouffers' aan de kust van België en Frankrijk, bij Duinkerken, Oostende, maar ook aan de overkant, in Dover.

Maar gepaard aan die knallen worden er soms ook dingen gezien, en daar wordt het dan echt interessant:

Schrijft Charles Fort op zijn onnavolgbare en haast niet te vertalen wijze:

"Maar er zijn geluiden gehoord in de lucht. Ze zijn gehoord, en het is niet mogelijk de verslagen ervan ongedaan te maken. Ze zijn gehoord. In hun repetities en seriële regelmaat en intervallen, kunnen we misschien een te interpreteren taal ontdekken. Wolvenkolommen bij zonsondergang, in wisselende kleuren, vibreerden op de artillerie van andere werelden als de snaren van een kosmische harp."

Kijken bij *William Corliss* dan maar.

Hij schrijft over 'Mistpouffers' - vooral vele malen vermeld in bronnen uit de 19de eeuw: doffe, explosieve geluiden die langs de kust van Europa worden gehoord tot aan IJsland aan toe. "Bewoners van tientallen lokaliteiten over de hele wereld horen vreemde detonaties, jaar na jaar, vaak onder hun voeten, soms in de atmosfeer boven hen. Wetenschappers schrijven deze geluiden toe aan seismische oorzaken, maar lang niet al die geluiden kunnen worden gekoppeld aan seismische activiteit. Daarom hebben wetenschappers een theorie van meteorieten achter de hand. Maar ook die verklaring lijkt niet op te gaan."

Jerome Clark kwam een bericht tegen in een krant van 1892: In Brookfield (USA), ten tijde van de avonddienst op 30 augustus, barstte een onweer los. "Plotseling was er een uitbarsting van muzikale donder die klonk alsof er gongs in verschillende tonen werden geslagen. De geluiden waren mooi en bijna alsof er ook trompetten in het spel waren. De ogen van de congregatie richtten zich ten hemel, en men riep: "Het is de donder!" Iedereen was onder de indruk, en sommigen waren bang."

Minder plezierig was de ervaring van Rose Bushnell, die in Bull Creek Valley (USA) in de nacht van 20 april 1905 geschreeuw hoorde in de lucht, samen met de rest van het gezin en enkele gasten. "Eerst leek het van een grote afstand te komen, even weg te zakken en dan weer luider te worden. Het verschijnsel duurde ongeveer 15 minuten, en leek op het geschreeuw van mannen en vrouwen en kinderen samen, alsof ze in vreselijke pijn waren. Woorden kunnen deze afschuwelijke geluiden niet beschrijven."

Yellowstone Park (USA) - de plek waar een supervulkaan het leven op aarde bedreigt en waar dus veel seismische activiteit te verwachten valt, kent al sinds jaar en dag een vreemd geluidseffect dat de 'Yellowstone Whisper' wordt



genoemd, en rond Yellowstone Lake ► het vaakst te horen is. In 1890 beschreef een Prof. Forbes het verschijnsel in het wetenschappelijke blad 'Science' :



"Het was een rustige heldere ochtend en plotseling hoorden we vibrerende tonen als van een harp die zich schenen te verplaatsen hoog boven de toppen van de bomen, en nu en dan op zachte stemmen leken die elkaar antwoord gaven boven ons hoofd.

Het geluid begon op grote afstand maar scheen snel te naderen en te verdwijnen aan de andere horizon. We hoorden het verschillende malen heel duidelijk, ook op andere ochtenden net na zonsopgang."

Ook andere schrijvers hebben melding gemaakt van dit onverklaarde verschijnsel. Zij beschrijven het als het zoemen van ontelbare bijen, muzikale noten alsof er snaren worden bespeeld, of het voorbijgaan van een grote zwerm vogels. De aurora in het hoge noorden heeft soms een hoorbaar

geluid, sissend en zwiepend, volgens sommige getuigen soms zelfs brullend.

<http://www.youtube.com/watch?v=CX9LXmnh2fo>

Veel van deze verschijnselen is nooit afdoende verklaard.

Wie op internet zoekt vindt zowel auditieve als visuele atmosferische verschijnselen in alle soorten en maten, ook heel recent.

NASA heeft aangetoond dat onze aarde radiogolven uitzendt die kunnen worden omgezet in geluid. Dat kun je hier horen:

<http://www.youtube.com/watch?v=OoOg4US5f1s>

Ook andere planeten 'zingen', en de zon heeft een stem die ooit door iemand op muziek gezet is. Een zonnesyfonia, met hulp van de computer gemaakt op grond van de 'zang' van de processen op de zon.

Bijvoorbeeld hier:



<http://www.youtube.com/watch?v=52pnoLa3BP4&feature=related>

In het licht van moderne onderzoeken krijgt het oude begrip van de 'Harmonie der Sferen' ▲ ineens een nieuwe betekenis.....